DOMSTOLENS DOM
22. april 1997 *

I sag C-310/95,

angående en anmodning, som Tariefcommissie (Nederlandene) i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag,

Road Air BV

mod

Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen,

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af bestemmelserne i EØF-traktatens fjerde del såvel som vedrørende gyldigheden og fortolkningen af Rådets afgørelse 86/283/EØF af 30. juni 1986 om de oversøiske landes og territoriers associering med Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (EFT L 175, s. 1, herefter »femte afgørelse«) og Rådets afgørelse 91/110/EØF af 27. februar 1991 om forlængelse af afgørelse 86/283/EØF (EFT L 58, s. 27),

har

DOMSTOLEN

sammensat af præsidenten, G.C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene G.F. Mancini, J.C. Moitinho de Almeida, J.L. Murray og L. Sevón samt dommerne C.N. Kakouris, P.J.G. Kapteyn, C. Gulmann, D.A.O. Edward (refererende dommer), J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann, H. Ragnemalm, M. Wathelet og R. Schintgen,

* Processprog: nederlandsk.

generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer
justitssekretær: ekspeditionssekretær H.A. Rühl,

efter at der er indgivet skriftlige indlæg af:

— sagsøgeren i hovedsagen, Road Air BV, ved advokaterne P. V. F. Bos og M. M. Slotboom, Rotterdam

— den nederlandske regering ved kommitteret J. G. Lammers, Udenrigsministeriet, som befuldmægtiget

— den franske regering ved kontorchef C. de Salins og fuldmægtig A. de Bourgoing, begge Juridisk Tjeneste, Udenrigsministeriet, som befuldmægtigede

— Rådet for Den Europæiske Union ved J. Huber og G. Houttuin, Rådets Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved ledende juridisk konsulent H. van Lier, som befuldmægtiget, og advokat J. Stuyck, Bruxelles,

på grundlag af retsmøderapporten,

efter at der i retsmødet den 26. november 1996 er afgivet mundtlige indlæg af Road Air BV ved advokaterne P. V. F. Bos og M. M. Slotboom, af den nederlandske regering ved konsulent M. A. Fierstra, Udenrigsministeriet, som befuldmægtiget, af Rådet ved J. Huber og G. Houttuin og af Kommissionen ved H. van Lier og advokat J. Stuyck,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 14. januar 1997,

afsagt følgende

Dom

1 Ved kendelse af 21. september 1995, indgået til Domstolen den 29. september 1995, har Tariefcommissie i medfør af EF-traktatens artikel 177 forelagt et præjudicielt spørgsmål vedrørende fortolkningen af bestemmelserne i fjerde del af EØF-traktaten, nu EF-traktaten, om de oversøiske landes og territoriers (herefter »OLT«) associering med Fællesskabet såvel som vedrørende gyldigheden og fortolkningen af Rådets afgørelse 86/283/EØF af 30. juni 1986 om de oversøiske landes og territoriers associering med Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (EFT L 175, s. 1, herefter »femte afgørelse«) og Rådets afgørelse 91/110/EØF af 27. februar 1991 om forlængelse af afgørelse 86/283/EØF (EFT L 58, s. 27).

2 Dette spørgsmål er blevet rejst under en sag, der er anlagt af selskabet Road Air til prøvelse af en afgørelse truffet af Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen, Hoofddorp, hvorved selskabet er blevet pålagt en told på 54,40 HFL ved indførsel fra De Nederlandske Antiller af 7 kg pulverkaffe med oprindelse i Colombia.

3 EØF-traktatens artikel 227 fastlægger traktatens territoriale anvendelsesområde. Ifølge artikel 227, stk. 3, »anvendes den særlige associeringsordning, som er nærmere fastlagt i [traktatens] fjerde del« på de OLT, der er opregnet på listen i bilag IV.

4 Traktatens fjerde del har overskriften »De oversøiske landes og territoriers associering«.

5 EØF-traktatens artikel 131, stk. 1, lyder: »Medlemsstaterne er enige om at associere de ikke-europæiske lande og territorier, der opretholder særlige forbindelser med Belgien, Danmark, Frankrig, Italien, Nederlandene og Det Forenede Kongerige, med Fællesskabet.« Ifølge samme bestemmelse er disse lande og territorier opregnet i bilag IV til traktaten.

6 De Nederlandske Antiller var oprindelig ikke opført på denne liste; de blev i overensstemmelse med traktatens artikel 227, stk. 3, optaget på listen ved konvention 64/533/EØF af 13. november 1962 — der trådte i kraft den 1. oktober 1964 — om ændring af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab med henblik på anvendelse af den særlige associeringsordning, som er fastlagt i denne traktats fjerde del, på De Nederlandske Antiller (JO 1964, 150, s. 2414).

7 Traktatens artikel 132 bestemmer:

»Associeringen tilstræber nedennævnte mål:

1. Medlemsstaterne anvender i deres samhandel med disse lande og territorier samme regler, som de i henhold til denne traktat anvender indbyrdes.

...«

8 Traktatens artikel 133 bestemmer videre:

»1. Varer med oprindelse i disse lande og territorier nyder ved indførsel til medlemsstaterne godt af den fuldstændige afskaffelse af tolden mellem medlemsstaterne, som gradvis finder sted i overensstemmelse med denne traktats bestemmelser.

2. Ved indførsel i hvert af disse lande eller territorier ophæves den told, der pålægges varer fra medlemsstaterne og de øvrige lande og territorier, gradvis i overensstemmelse med bestemmelserne i artiklerne 12, 13, 14, 15 og 17.«

9 Traktatens artikel 134 bestemmer:

»Såfremt toldsatsernes niveau for varer hidrørende fra tredjeland ved indførsel til et land eller territorium, når bestemmelserne i artikel 133, stk. 1, finder anvendelse, vil kunne fremkalde omlægninger af samhandelen til skade for en medlemsstat, kan denne begære, at Kommissionen foreslår de øvrige medlemsstater nødvendige foranstaltninger for at afhjælpe denne situation.«

10 Endelig bestemmer traktatens artikel 136:

»For en første periode på fem år efter denne traktats ikrafttræden fastlægges de nærmere retningslinjer for og fremgangsmåden ved disse landes og territoriers associering med Fællesskabet i en til denne traktat knyttet gennemførelseskonvention.

Inden udløbet af den i foregående stykke nævnte gennemførelseskonvention vedtager Rådet, med udgangspunkt i de opnåede resultater og på grundlag af de principper, der er nedfældet i denne traktat, enstemmigt de bestemmelser, der skal gælde for en ny periode.«

11 På grundlag af traktatens artikel 136, stk. 2, traf Rådet den 25. februar 1964 afgørelse 64/349/EØF om de oversøiske landes og territoriers associering med Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (JO 1964, 93, s. 1472). Denne afløste med virkning fra den 1. juni 1964 — ikrafttrædelsesdatoen for den interne aftale om finansiering og forvaltning af Fællesskabets bistand, undertegnet i Yaoundé den 20. juli 1963 — den til traktaten knyttede gennemførelseskonvention om de oversøiske landes og territoriers associering med Fællesskabet, der var indgået for en periode på fem år.

12 Rådet traf senere afgørelse 70/549/EØF, 76/568/EØF og 80/1186/EØF af henholdsvis 29. september 1970 (EFT Anden Serie I, 2, s. 111), 29. juni 1976 (EFT L 176, s. 8) og 16. december 1980 (EFT L 361, s. 1) om de oversøiske landes og territoriers associering med Det Europæiske Økonomiske Fællesskab.

13 Den 30. juni 1986 traf Rådet endelig den femte afgørelse, som ifølge afgørelsens artikel 183 anvendtes indtil den 28. februar 1990. Den blev imidlertid forlænget indtil den 30. juni 1991 ved artikel 1 i afgørelse 91/110.

14 Artikel 70, stk. 1, i den femte afgørelse er sålydende:

»Varer med oprindelse i landene og territorierne fritages for told og afgifter med tilsvarende virkning ved indførsel i Fællesskabet.«

15 Begrebet »varer med oprindelse i landene og territorierne« defineres i artikel 1, stk. 1, litra b), i bilag II til den femte afgørelse som følger:

»1. varer, der fuldt ud er fremstillet i ét eller flere lande eller territorier

2. varer, der er fremstillet i ét eller flere lande eller territorier, og til hvis fremstilling der er medgået andre end de varer, der fuldt ud er fremstillet i landene og territorierne, på betingelse af at disse varer har undergået en tilstrækkelig bearbejdning eller forarbejdning i henhold til artikel 3.«

16 Den 25. juli 1991 traf Rådet afgørelse 91/482/EØF om de oversøiske landes og territoriers associering med Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (EFT L 263, s. 1, herefter »sjette afgørelse«), der trådte i kraft den 20. september 1991. Ifølge afgørelsens artikel 240, stk. 1, anvendes den for en periode på ti år fra den 1. marts 1990.

17 Artikel 101 i denne afgørelse bestemmer:

»1. Varer med oprindelse i OLT fritages for told og afgifter med tilsvarende virkning ved indførsel i Fællesskabet.

2. Varer, som ikke har oprindelse i OLT, og som frit kan omsættes i et OLT, og som genudføres i uændret stand til Fællesskabet, fritages for told og afgifter med tilsvarende virkning ved indførsel i Fællesskabet, såfremt:

— der for varerne i det pågældende OLT er betalt told eller afgifter med tilsvarende virkning på et niveau, som mindst svarer til den told, som i Fællesskabet opkræves ved indførsel af disse varer med oprindelse i tredjelande, som er omfattet af en mestbegunstigelsesklausul

— varerne ikke har været omfattet af hel eller delvis fritagelse for eller godtgørelse af told eller afgifter med tilsvarende virkning

— varerne ledsages af et eksportcertifikat.

...«

18 Den 24. juni 1991 indgav Road Air anmeldelse til de nederlandske toldmyndigheder om indførsel af 7 kg kaffeekstrakt i form af pulver med oprindelse i Colombia, der var blevet bragt i fri omsætning på De Nederlandske Antiller.

19 Den 25. juni 1991 blev varen tariferet i den fælles toldtarifs underposition 2101 10 11, for hvilken der gjaldt en told på 18% af toldværdien. Tolden udgjorde herefter 54,40 HFL.

20 Road Air anfægtede denne opkrævning med den begrundelse, at medlemsstaterne efter traktatens artikel 132, stk. 1, ikke kunne opkræve told af varer, som lovligt er bragt i fri omsætning i OLT, men som har oprindelse i et tredjeland.

21 Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen, Hoofddorp, afviste denne klage, idet han fandt, at de varer, for hvilke tolden er ophævet, udelukkende er dem, der opfylder oprindelsesbetingelserne.

22 Idet Tariefcommissie fandt, at afgørelsen i sagen nødvendiggjorde en fortolkning af traktatens fjerde del, har den udsat sagen og forelagt Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Skal EØF-traktatens fjerde del, nærmere bestemt artikel 132, stk. 1, artikel 133, stk. 1, og artikel 134, fortolkes således, at der den 25. juni 1991 ikke måtte opkræves told ved indførsel til Fællesskabet af varer, som befandt sig i fri omsætning i et OLT-land — uden at der sondres mellem oprindelse i OLT og i tredjelande og altså som en fravigelse af Rådets afgørelser 86/283/EØF og 91/110/EØF?«

23 Med henblik på at give den forelæggende ret et brugbart svar skal det for det første undersøges, om kaffeekstrakt med oprindelse i Colombia er omfattet af Rådets forordning (EØF) nr. 3835/90 af 20. december 1990 om ændring af forordning (EØF) nr. 3831/90, (EØF) nr. 3832/90 og (EØF) nr. 3833/90 for så vidt angår den generelle toldpræferenceordning for visse varer med oprindelse i Bolivia, Colombia, Ecuador og Peru (EFT L 370, s. 126), for det andet skal traktatens artikel 133, stk. 1, og for det tredje traktatens artikel 136 undersøges, og endelig skal spørgsmålet om anvendelsen af Rådets femte og sjette afgørelse undersøges.

Spørgsmålet om anvendelsen af forordning nr. 3835/90

24 Den franske regering har i sit skriftlige indlæg gjort gældende, at hovedsagen er omfattet af forordning nr. 3835/90.

25 I henhold til denne forordnings artikel 3, stk. 1, suspenderes satserne i den fælles toldtarif fuldstændigt fra den 1. januar til den 31. december 1991 for de varer med oprindelse i de pågældende fire stater, der er anført i bilaget til forordningen.

26 Det nævnte bilag omfatter diverse produkter fra næringsmiddelindustrien, der tariferes under KN-kodens ex-kapitel 21, bortset fra sukkerholdige varer henhørende under KN-kode 2106 90 30, 2106 90 51, 2106 90 55 og 2106 90 59.

27 Der kunne følgelig i medfør af den nævnte forordning ikke opkræves told ved indførsel til Nederlandene den 25. juni 1991 af pulverkaffe med oprindelse i Colombia.

28 Det påhviler den forelæggende ret at undersøge, om hovedsagen i henhold til de nationale procesregler kan afgøres ved anvendelse af forordning nr. 3835/90.

Fortolkningen af traktatens artikel 133, stk. 1

29 Road Air har anført, at traktatens artikel 133, stk. 1, ikke alene omfatter varer med oprindelse i OLT, men at den også omfatter varer fra tredjelande, som er bragt i fri omsætning i OLT.

30 Road Air har for det første henvist til traktatens artikel 132, stk. 1, hvorefter der skulle påhvile medlemsstaterne en forpligtelse til i deres samhandel med OLT at anvende samme regler, som de i henhold til traktaten anvender indbyrdes. Det har

endvidere henvist til den tyske version af traktatens artikel 133, stk. 1, som anvender ordene »Waren aus den Ländern und Hoheitsgebieten ...« (varer hidrørende fra OLT), og har endelig henvist til opbygningen af artikel 134, som ifølge selskabet ville være uden mening, såfremt kun varer med oprindelse i OLT kunne være omfattet af toldpræferenceordningen i medlemsstaterne.

31 Det skal i så henseende bemærkes, at den nederlandske, engelske, danske, irske, græske, spanske, finske og svenske version anvender udtryk, der udtrykkeligt henviser til »produkter« eller til »varer«: »goederen van oorsprong uit ...«, »goods originating in ...«, »varer med oprindelse i ...«, »earraí de thionscnamh na ...«, »των καταγομένων εμπορευμάτων από«, »mercancías originarias de ...«, »peräisin ... tavaroiden ...«, »varor med ursprung i ...«. I henhold til disse versioner kan artikel 133, stk. 1, følgelig kun finde anvendelse på varer, som har oprindelse i et OLT.

32 Andre sprogversioner (den franske, italienske og portugisiske version) anvender mere vage udtryk: »importations originaires des ...«, »importazioni originarie dei ...«, »importações originárias dos ...«. Det er klart, at disse versioner kan fortolkes i overensstemmelse med den ovenfor anførte fortolkning. Endelig bemærkes, at den tyske version »Waren aus ...« nævner varer ligesom de i den foregående præmis nævnte sprogversioner, selv om den ganske vist ikke bruger et ord, der umiddelbart udtrykker oprindelseselementet. Selv om den på dette punkt indeholder en uklarhed, må den fortolkes i overensstemmelse med de andre sprogversioner.

33 Det er i øvrigt på grundlag af denne fortolkning, at Rådet i de seks afgørelser, det har truffet i medfør af traktatens artikel 136, kun har fritaget varer med oprindelse i OLT for told og afgifter med tilsvarende virkning. Endvidere er der til konvention 64/533, hvorved den særlige associeringsordning for OLT blev gjort anvendelig på De Nederlandske Antiller, knyttet protokol 64/534/EØF om import til Det Europæiske Økonomiske Fællesskab af olieprodukter raffineret på De

Nederlandske Antiller (JO 1964, 150, s. 2416), ifølge hvilken den særlige ordning for disse produkter stadig er forskellig fra den ordning, der gælder for de samme produkter med oprindelse i tredjelande.

34 Det skal endelig understreges, at efter den fortolkning, som Road Air har foreslået, måtte OLT anses for omfattet af en ordning svarende til den, som medlemsstaterne i stadig videre omfang anvender indbyrdes, ikke alene for indførsler af varer med oprindelse i OLT, men også for så vidt angår varer, som er indført til disse, og OLT ville dermed høre til det fælles toldområde, hvilket klart ligger ud over, hvad der er forudsat ved traktaten.

35 Det følger heraf, at artikel 133, stk. 1, ikke omfatter indførsler af varer, der ikke har oprindelse i OLT, men som er i fri omsætning dér, og at der ikke i øvrigt i traktatens fjerde del er fastsat nogen særordning for sådanne varer.

36 I modsætning til hvad Road Air har hævdet, medfører denne fortolkning ikke, at traktatens artikel 134 mister enhver betydning. Det skal for så vidt blot bemærkes, at efter traktatens ikrafttrædelse og indtil indførelsen af det fælles toldområde kunne visse varer med oprindelse i tredjelande være underkastet lavere told eller være fritaget for told i et OLT samt i den medlemsstat, som dette OLT opretholdt særlige forbindelser med. En sådan situation kunne fremkalde omlægninger af samhandelen til skade for en medlemsstat, som derefter kunne have rettet henvendelse til Kommissionen i medfør af artikel 134.

Fortolkningen af traktatens artikel 136

37 Traktatens artikel 136, stk. 1, bestemmer, at for »en første periode på fem år« fastlægges de nærmere retningslinjer for og fremgangsmåden ved associeringen af OLT, og i stk. 2 fastsættes »en ny periode«, for hvilken Rådet vedtager nye bestemmelser med udgangspunkt i de opnåede resultater og på grundlag af de principper, der er nedfældet i traktaten.

38 Road Air har anført, at artikel 136, stk. 2, kun bemyndigede Rådet til at træffe en enkelt afgørelse vedrørende associeringen med OLT efter den til traktaten knyttede gennemførelseskonvention, jf. ovenfor. Rådets praksis, hvorefter der efter gyldighedsperioden for den afgørelse, der blev truffet ved udløbet af den nævnte gennemførelseskonvention, er truffet flere afgørelser efter hinanden, er derfor i strid med traktaten.

39 Det skal bemærkes, at mens artikel 136, stk. 2, ikke indeholder nærmere bestemmelse om varigheden af den nye periode, for hvilken Rådet kan træffe de bestemmelser, der er nødvendige for at virkeliggøre associeringens mål, tillægger den i så henseende Rådet et vidt skøn.

40 Associeringen af OLT skal gennemføres som en dynamisk og fremadskridende proces, hvorunder det kan være nødvendigt at vedtage en række bestemmelser med henblik på virkeliggørelsen af alle de mål, der nævnes i traktatens artikel 132, i betragtning af de resultater, der er opnået ved Rådets tidligere afgørelser.

41 Under hensyn til disse mål må artikel 136, stk. 2, fortolkes således, at den ikke kun hjemler en enkelt »ny periode«, for hvilken Rådet er bemyndiget til at fastsætte bestemmelser, der er nødvendige for at virkeliggøre associeringens mål, men at den indfører en ordning, hvorefter Rådet kan vedtage forskellige afgørelser efter hinanden, som hver indeholder bestemmelser »for en ny periode«.

42 Da de forskellige afgørelser, som Rådet har truffet i medfør af denne bestemmelse, følgelig er gyldige, skal det herefter fastslås, hvilken afgørelse der var gældende på tidspunktet for de faktiske omstændigheder i hovedsagen, hvis begivenheder fandt sted den 25. juni 1991, og hvilken ordning der var foreskrevet for varer, der havde oprindelse i tredjelande og befandt sig i fri omsætning i OLT.

Anvendelsen af den femte og den sjette afgørelse

43 Perioden på 16 måneder mellem den 1. marts 1990 og den 30. juni 1991 var med virkning fra den 20. september 1991 omfattet såvel af den femte som af den sjette afgørelse, som hver indeholdt en forskellig ordning vedrørende varer med oprindelse i tredjelande, der var i fri omsætning i et OLT.

44 Den femte afgørelse, som var blevet forlænget indtil den 30. juni 1991 ved artikel 1 i afgørelse 91/110, hjemlede således kun fritagelse for told og afgifter ved indførsel til Fællesskabet for varer med oprindelse i OLT (artikel 70), som i bilag II til denne afgørelse blev defineret som varer, der fuldt ud er fremstillet i eller har undergået en tilstrækkelig forarbejdning i OLT, og omfattede ikke varer med oprindelse i tredjelande.

45 Den sjette afgørelse, der trådte i kraft den 20. september 1991, anvendes efter afgørelsens artikel 240 for en periode på ti år fra den 1. marts 1990. Den indeholder en gunstigere ordning end den, der var fastsat i den femte afgørelse, for varer med oprindelse i tredjelande, der er i fri omsætning i et OLT. Afgørelsens artikel 101, stk. 2, hjemler således toldfritagelse for en række sådanne varer, bl.a. på betingelse af, at der for varerne i det pågældende OLT er betalt told eller afgifter med tilsvarende virkning på et niveau, som mindst svarer til den told, som i Fællesskabet opkræves ved indførsel af disse varer, og at der ikke er ydet hel eller delvis fritagelse eller godtgørelse.

46 Det følger af det anførte, at de i sagen omhandlede indførsler, der fandt sted den 25. juni 1991, efter den 20. september 1991 har været omfattet af den sjette afgørelse, der gjaldt med tilbagevirkende gyldighed for transaktioner, der fandt sted efter den 1. marts 1990.

47 Som generaladvokaten har anført i punkt 24-43 i forslaget til afgørelse, kan en sådan anvendelse med tilbagevirkende gyldighed tillades, såfremt dette kan føre til en mere gunstig retsstilling for den pågældende, og såfremt der tages behørigt hensyn til dennes berettigede forventning.

48 Det skal i så henseende bemærkes, at medlemsstaterne i den told, der skal betales i Fællesskabet, skal modregne den told og de afgifter med tilsvarende virkning, der allerede er betalt i OLT.

49 Den forelæggende rets spørgsmål skal herefter besvares med, at bestemmelserne i traktatens fjerde del, navnlig artikel 132, stk. 1, artikel 133, stk. 1, og artikel 134, skal fortolkes således, at der den 25. juni 1991 kunne opkræves told ved indførsel

til Fællesskabet af varer med oprindelse i tredjelande, som befandt sig i fri omsætning i et OLT, i det omfang, jf. artikel 101 i den sjette afgørelse, den told, der var betalt i det pågældende OLT, var lavere end den i Fællesskabet gældende told.

Sagens omkostninger

50 De udgifter, der er afholdt af den nederlandske og den franske regering samt af Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, som har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke erstattes. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN

vedrørende det spørgsmål, der er forelagt af Tariefcommissie ved kendelse af 21. september 1995, for ret:

Bestemmelserne i EF-traktatens fjerde del, navnlig artikel 132, stk. 1, artikel 133, stk. 1, og artikel 134, skal fortolkes således, at der den 25. juni 1991 kunne opkræves told ved indførsel til Fællesskabet af varer med oprindelse i tredje-

lande, som befandt sig i fri omsætning i et land, der hører til de oversøiske lande og territorier, i det omfang, jf. artikel 101 i Rådets afgørelse 91/482/EØF af 25. juli 1991 om de oversøiske landes og territoriers associering med EØF, den told, der var betalt i det pågældende oversøiske land eller territorium, var lavere end den i Fællesskabet gældende told.

Rodríguez Iglesias Mancini Moitinho de Almeida Murray

Sevón Kakouris Kapteyn Gulmann

Edward Puissochet Hirsch Jann

Ragnemalm Wathelet Schintgen

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 22. april 1997.

R. Grass
Justitssekretær

G.C. Rodríguez Iglesias
Præsident